

mjaſez; tež wěžescho, kotare jo pschestupne lěto.

Jan: „Kak možascho won to wěžesch?“

Gregor: „Gaž lětny lizbnik weſmjoſch a žěliſch jen ſe ſtyrfu (4): gaž ſchi pſchi tom niž hufchej newoſtańo, ga jo „pschestupne“ lěto; woſtańo-li pak nězo hufchej, zož ſe ſe ſtyrfu žěliſch nedajo, tegdy nejo pschestupne lěto. A na ſwojich paſzach možoſch ſam doližyſch, kak wele ma kuždy mjaſez dňow.“

Jan: „Kak mogu to wěžesch?“

Gregor: „To možoſch tak ſgoniſch. Sa-
zyní ſwoju lěwizu, až ſu knyžki děre hu-
ſoſe, potom pojmenuj mjaſeze poředu kaž
ſa ſobu pſchidu. Na knyžku přednego po-
kaſujuzego paſza — wely ſobu nelizy —
pſchižo předny mjaſez; do depki mjaſy pře-
dnym a ſrědnym paſzom pſchižo drugi
mjaſez; na knyžku ſrědnego paſza tſcheschi
mjaſez; do depki mjaſy ſrědnym a tſcheschim
paſzom ſtworthy mjaſez; na knyžku tſche-
ſhego paſza pſchižo pětý mjaſez; do depki
dalej ſchesti mjaſez; na knyžku małego paſza
padnío ſedymy mjaſez; woſhymy mjaſez
padnío žož předny — ſaſej na knyžku pře-
dnego (pokaſujuzego) paſza, žewethy žož jo
był drugi mjaſez, žaſethy žož tſcheschi, jadnaſthy
žož ſtworthy a dwanaſthy žož jo był pětý.
Něto poſluchaj: Kuždy mjaſez, fenž na
knyžku padnío, ma jadenatschižaſcža dňow;
fenž pak do depki padnío, ma jich tſchižaſcža;
drugi mjaſez abo „ſwěžkowny“ mjaſez ma
jich woſhymadwaſaſcža a gdyž jo „pschep-
stupne“ lěto, ma jich žeweschadwaſaſcža;
gaž to ſho wěſch, možoſch ſebe poſ prati-
je ſažariſch.“